

Zamyslenia na týždeň po 9. nedeli po Svätej Trojici

Nedeľa 24. júla 2016 – 9. nedeľa po Svätej Trojici

Text: 1Kr 17, 1 – 16 (17 – 24)

¹Vtedy povedal Eliáš Tišbejský v Gileáde Achábovi: Akože žije Hospodin, Boh Izraela, v službe ktorého stojím, nebude po tieto roky ani rosy ani dažďa, iba ak na moje slovo. ²Nato mu zaznelo slovo Hospodinovo: ³Odiď odtiaľto, obráť sa na východ a ukry sa pri potoku Kerít, ktorý je na východ od Jordánu. ⁴Z potoka budeš piť; krkavcom som prikázal, aby ťa tam živili. ⁵Odišiel teda a urobil podľa slova Hospodinovho. Odišiel a usadil sa pri potoku Kerít, ktorý je na východ od Jordánu. ⁶Krkavce mu prinášali chlieb a mäso ráno i večer, a z potoka pil. ⁷Po nejakom čase však potok vyschol, lebo v krajine nebolo dažďa. ⁸Vtedy mu zaznelo slovo Hospodinovo: ⁹Vstaň, choď do Sarepty, ktorá patrí k Sidónu, a bývaj tam. Prikázal som tam vdove, aby ťa živila. ¹⁰Vstal teda a odišiel do Sarepty. Keď prišiel k bráne mesta, bola tam práve vdova, ktorá zbierala drevo. Zavolať na ňu: Prines mi, prosím, trochu vody v nádobe, nech sa napijem. ¹¹Keď mu šla priniesť, zavolať za ňou: Prines mi so sebou aj krajec chleba. ¹²Ona však povedala: Akože žije Hospodin, tvoj Boh, nemám nič upečené. Mám iba za hrst' múky v hrnci a trochu oleja v krčahu. Práve zbieram zopár kúskov dreva, idem to pripraviť sebe a svojmu synovi. Keď to zjeme, zomrieme. ¹³Nato jej Eliáš povedal: Neboj sa, choď, urob ako hovoríš, ale urob z toho najprv malý posúch a prines mi ho. Sebe a svojmu synovi urobíš potom. ¹⁴Lebo takto hovorí Hospodin, Boh Izraela: Z hrnca sa neminie múka, ani z krčaha nebude chýbať olej až do dňa, keď Hospodin zošle na zem dážď. ¹⁵Odišla teda, urobila podľa Eliášovho slova, jedla ona i on, i jej domácnosť po tie dni. ¹⁶Múka z hrnca sa nemiňala, ani olej z krčaha nechýbal podľa slova Hospodinovho, ktoré povedal prostredníctvom Eliáša. ¹⁷Po týchto udalostiach ochorel syn onej ženy, majiteľky domu, a jeho choroba bola taká ťažká, že v ňom neostalo dychu. ¹⁸Povedala Eliášovi: Čo ja mám s tebou do činenia, Boží muž?! Prišiel si mi pripomenúť moju vinu a usmrtiť môjho syna? ¹⁹On jej odvetil: Daj mi svojho syna. Potom jej ho vzal z lona, vyniesol ho do hornej izby, kde býval. Uložil ho na svoje lôžko ²⁰a volal k Hospodinovi: Hospodine, Bože môj, či aj na túto vdovu, u ktorej žijem ako hosť, chceš uviesť nešťastie, že jej usmrcuješ syna? ²¹Potom trikrát ľahol na dieťa a volal k Hospodinovi: Hospodine, Bože môj, nech sa vráti život tohto dieťaťa do jeho tela. ²²Hospodin vyslyšal Eliášov hlas a život dieťaťa sa vrátil do jeho tela, takže ožilo. ²³Vtedy vzal Eliáš dieťa a zniesol ho z hornej izby do domu. Podal ho matke a povedal: Pozri, tvoj syn žije. ²⁴Žena odvetila Eliášovi: Teraz som spoznala, že si Boží muž a že slovo Hospodinovo v твоjich ústach je pravdivé.

Piesne: ES č. 311, 316

Zamyslenie nad Božím slovom:

Po prečítaní tohto textu sa ocitáme v období, keď kráľom nad Izraelom sa stal Acháb, ktorý svojimi činmi popudzoval Boha viac ako všetci izraelskí králi pred ním. Práve vtedy poslal Boh svojho proroka Eliáša, ktorý prorokoval v mene Hospodinovom roky sucha. Dôvodom tohto sucha bol hriech ľudu voči Bohu. Ale Boh sa postaral o všetko, čo Eliáš potreboval. Poslal ho preč od ľudí, k potoku Kerít, a takmer neskutočne sa postaral o jeho základné potreby. Prišiel čas, keď Boh povedal Eliášovi, že sa má vybrať na cestu do Sarepty, do srdca Baalovej krajiny. A zase ho uistil, že sa nemusí báť, že sa o neho postará vo všetkom, čo bude potrebovať. Prikázal totiž vdove, žijúcej v Sarepte, aby sa o Eliáša postarala. Chcel si použiť tú najnepravdepodobnejšiu osobu na najmenej pravdepodobnom mieste. Eliáš, keď mu zaznelo slovo Hospodinovo, vstal a odišiel do Sarepty. Vôbec nepochyboval, nešpekuloval, či má, alebo nemá ísť – on jednoducho poslúchol. Eliáš vedel, že Boh sa o neho postará. Nezapochoyboval o Božom sľube, lebo Boh je verný a dodrží svoje slovo.

Koľkokrát pochybuješ o tom, že sa Boh postará o všetko, čo potrebuješ? Povieš si, že dnes je to zložité. Potrebujem niekde bývať, potrebujem z niečoho žiť, potrebujem platiť účty, musím riešiť svoj kariérny rast, postup v práci, zarábať dosť peňazí, aby som mohol „slušne“ žiť, atď. Boh ti sľúbil, že sa o teba postará, povedal ti, že ťa nesmierne miluje, že túži po tebe, že chce byť s tebou, že si Jeho milovaný, že ťa stráži ako zrenicu svojho oka, že ťa neopustí a nezanechá. Prečo o tom pochybuješ?! Nenechajme sa oklamať strachom, veď Boh je verný. On dodrží každé jedno svoje slovo. Sľúbil nám hojnosť všetkého, sľúbil nám život po svojom boku, dal nám svoju bezpodmienečnú a bezhraničnú lásku. Poďme Mu ju hneď dnes opätovať. Amen.

Modlitba:

Viac poznať Ťa chcem, ja túžim stáť tam, kde ma chceš mať. Ja túžim ísť, len pre Teba žiť, ja túžim viac veriť Ti. Amen.

Mgr. Karmen Želinská, zborová farárka v CZ ECAV Vyšná Slaná (GES)